

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D. a soudců JUDr. Petra Černého, Ph.D. a Mgr. Ing. Martina Jakuba Bruse v právní věci **žalobce: A. M.**, nar. „X“, bytem „X“, zastoupeného JUDr. Petrem Doležalem, advokátem se sídlem Mazovská 476, Praha, proti **žalovanému: Krajskému úřadu Ústeckého kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství**, se sídlem Velká Hradební 3118/48, Ústí nad Labem, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17.7.2014, č.j. 3067/DS/2014, JID: 102962/2014/KUUK/Bla,

t a k t o :

I. Žaloba se z a m í t á.

II. Žádný z účastníků řízení n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 17.7.2014, č.j. 3067/DS/2014, JID: 102962/2014/KUUK/Bla, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Ústí nad Labem, odboru dopravy a majetku (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 26.5.2014, č.j. MM/ODM/RŘ/127199/2013/MoMa-54, ev.č. 72276/2014, kterým byly dle ust. § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění účinném do 6.11.2014 (dále jen „zákon o silničním provozu“), jako nedůvodné zamítnuty jeho námitky a potvrzen provedený záznam 12 bodů v evidenční kartě řidiče.

Žalobce v žalobě uvedl, že již v námitkovém řízení poukazoval na skutečnost, že pokutový blok č. „X“ série „X“ není způsobilým podkladem pro záznam 3 bodů za přestupek

ze dne 4.4.2008 oznámený správnímu orgánu I. stupně Policií České republiky na základě Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 6.2.2009 pod č.j. KRPU-2375-288/DIUL-2009-041007, neboť v něm uvedené údaje jsou zcela nesrozumitelné. Žalobce se domnívá, že oznámení o uložení pokuty má toliko formu jistého „sdělení“ ve smyslu zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“), relevantní pro zápis bodů je nicméně pokutový blok. Ten však v daném případě obsahuje hned několik zásadních nedostatků: není vyplněno datum a čas přestupku, popis přestupku je nečitelný a zcela absentuje uvedení hmotněprávního ustanovení zákona o silničním provozu, které mělo být porušeno, a rovněž právní kvalifikace přestupku. Správní orgán I. stupně však přesto pokutový blok vyhodnotil jako bezchybný, v něm uvedený popis protiprávního jednání za dostačující, když současně poukázal na to, že jej žalobce podepsal. K tomu žalobce namítnul, že projevil souhlas s projednáním takového přestupku, který je na bloku skutečně popsán, nikoliv jiného přestupku. Kromě osobních údajů a registrační značky vozidla se tedy jedná maximálně o skutek popsáný jako: „R50/18 Praha Průmselá,“ přičemž žalobce má za to, že zbytek je nečitelný. Jinou listinou, než pokutovým blokem, nelze v něm chybějící údaje změnit či nahradit, proto závěr správních orgánů o tom, že se jedná o dostačující podklad pro zápis bodů, je nesprávný.

Dle žalobce se dále mýlil žalovaný, pokud v napadeném rozhodnutí tvrdil, že pokutový blok není podkladem k provedení záznamu bodů do evidenční karty řidiče. Žalobce naopak poukázal na to, že pokutový blok je primárním zdrojem informací, které jsou z něj opisovány do oznámení o blokové pokutě, jež je následně podkladem pro záznam bodů. Tato posloupnost tedy svědčí o tom, že blok bezprostředně se záznamem bodů souvisí. Nelze rovněž akceptovat ani názor, kterým žalovaný odmítnul postavit pokutový blok na roveň s rozhodnutím ve smyslu správního řádu, ale toliko jej označil za „výsledek proběhlého blokového řízení o přestupku“. Pokud však není pokutový blok rozhodnutím, nabízí se dle žalobce otázka, čím tedy je? I pokutový blok má stanoveny určité náležitosti svědčící o tom, že se o rozhodnutí jedná – a jestliže tedy v daném případě zcela absentují, pak nelze dospět k závěru, že je možné jej užít pro další postup v rámci zápisu bodů do karty řidiče.

Žalobce uzavřel, že žalovaný v napadeném rozhodnutí nedostatečně vyvrátil jeho tvrzení uvedená v odvolání, resp. dospěl k nesprávným skutkovým a právním závěrům. Vzhledem k tomu proto navrhl, aby soud rozhodnutí žalovaného a správního orgánu I. stupně zrušil a věc vrátil žalovanému k novému projednání.

Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě navrhl její zamítnutí pro nedůvodnost. K věci uvedl, že řádně a podrobně odůvodnil výrok napadeného rozhodnutí, zejména pokud se týče relevantnosti podkladů pro provádění záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče. Těmi jsou dle silničního zákona vždy oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení, samotné pokutové bloky se v řízení o záznamu bodů nepřezkoumávají. Nejedná se tedy o rozhodnutí, jak se mylně domnívá žalobce, a tedy ani některé nedostatky v něm obsažené nemohou být důvodem k odečtu již zaznamenaných bodů. Pokutový blok ze dne 4.4.2008 tak podle názoru žalovaného obsahuje všechna potřebná data k tomu, aby mohl být vydán jediný podstatný podklad pro záznam bodů, tedy oznámení o uložení pokuty. Závěrem žalovaný upozornil, že ze strany žalobce nedošlo k využití postupu stanoveného v ust. § 123f odst. 4 zákona o silničním provozu, a uplynutím lhůty 5 pracovních dnů ode dne doručení oznámení o dosažení 12 bodů tak pozbyl řidičské oprávnění.

Žalobce v replice k vyjádření žalovaného znovu zdůraznil, že oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení je pouhým sdělením o skutečnostech uváděných v pokutovém bloku, jenž je nepochybně rozhodnutím, jak se k jeho právní povaze již opakovaně vyjadřovala judikatura soudů. Svými námitkami nepožadoval odečet zaznamenaných bodů, jak uváděl žalovaný, ale toliko opravu záznamu bodů ve smyslu ust. § 123f odst. 2 zákona o silničním provozu – tyto instituty přitom není možné zaměňovat. K nevyužití postupu dle ust. § 123f odst. 4 zákona o silničním provozu pak konstatoval, že je čistě na vůli účastníka řízení, kdy námitky proti záznamu bodů podá – žalobce tak učinil až po uplynutí lhůty 5 dnů, avšak zcela v souladu s odst. 1 citovaného ustanovení. Konečně žalobce poukázal i na to, že správní orgány si v jeho případě počínaly obstrukčně, čímž došlo ke zkrácení jeho práv a vzniku škody. S ohledem na uvedené proto setrval na podané žalobě v plném rozsahu.

Při jednání soudu právní zástupce žalobce odkázal na dosavadní vyjádření a setrval na názoru, že pokutový blok ze dne 4.4.2008 není způsobilým podkladem pro zápis bodů do evidenční karty řidiče.

Žalovaný se bez omluvy k jednání nedostavil.

Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení podle části třetí prvního dílu hlavy druhé zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“), která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ust. § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s.ř.s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s.ř.s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud z úřední povinnosti podle § 76 odst. 2 s.ř.s. přihlídnout toliko k takovým vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají jeho nicotnost. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

Po přezkoumání skutkového a právního stavu soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Ze správního spisu soud zjistil následující skutečnosti. Na základě Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 6.2.2009, č.j. KRPU-2375-288/DIUL-2009-041007, oznámil tehdejší útvar Policie České republiky v Ústí nad Labem dne 10.2.2009 správnímu orgánu I. stupně spáchání přestupku, jehož se měl dne 4.4.2008 ve 14:54 hodin dopustit žalobce při řízení osobního motorového automobilu tov. zn. Ford Mondeo, r.z. „X“, v ul. Průmyslové v Praze tím, že v rozporu s ust. § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu překročil maximální povolenou rychlost vozidla v obci 50 km/h o 25 km/h, čímž spáchal přestupek ve smyslu ust. § 22 odst. 1 písm. f) bodu 3 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění účinném do 30.9.2008 (dále jen „zákon o přestupcích“). Za uvedené jednání byla žalobci na základě bloku č. „X“ série „X“ udělena bloková pokuta ve výši 2.500,- Kč.

Dne 16.10.2013 oznámil správní orgán I. stupně žalobci dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče a současně jej vyzval k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění. Proti záznamu bodů podal žalobce dne 13.1.2014 námitky, které

odůvodnil tím, že má zásadní pochybnosti o tom, že by se dopustil přestupků uvedených v kartě řidiče.

Prvostupňový správní orgán si vyžádal mimo jiné pokutový blok č. „X“ série „X“, z něhož soud zjistil, že byl vydán dne 5.2.2009 za jednání, jehož se měla dopustit osoba A. M., nar. „X“, bytem „X“, a které spočívalo v tom, že dne 4.4.2008 ve 14:54 hod. v ul. Průmyslová v Praze vozidlem r.z. „X“ se dopustil přestupkového jednání specifikovaného jako „R 50/75“. Údaj o právní kvalifikaci však nebyl v pokutovém bloku vyplněn.

Dne 4.2.2014 zaslal žalobce prostřednictvím svého tehdejšího zástupce správnímu orgánu I. stupně vyjádření, v němž upozornil na nedostatky ve shora citovaném bloku, zejména chybějící popis paragrafového znění zákona o silničním provozu, jehož porušení se měl dopustit, dále paragrafového znění přestupku dle zákona o přestupcích a v neposlední řadě nečitelný údaj o místě a čase spáchání přestupkového jednání. Dne 26.5.2014 však prvostupňový orgán vydal rozhodnutí č.j. MM/ODM/RŘ/127199/2013/MoMa-54, ev.č. 72276/2014, jímž námitky žalobce jako nedůvodné zamítl a potvrdil záznam 12 bodů do evidenční karty řidiče (pozn. soudu – v dané věci se jednalo již o druhé rozhodnutí správního orgánu I. stupně, neboť původní ze dne 18.2.2014 bylo kvůli procesním vadám žalovaným zrušeno). V odůvodnění dotčený správní orgán uvedl, že pro záznam bodů není v pokutovém bloku rozhodující uvedení paragrafu, když z jeho popisu jednoznačně vyplývá, že žalobce překročil nejvyšší povolenou rychlost v obci, určující pro záznam bodů je tak jednání spočívající v porušení vybraných povinností stanovených přílohou k zákonu o silničním provozu. Rovněž místo a čas spáchání přestupku je z pokutového bloku jednoznačně patrné. Lze proto uzavřít, že uvedený blok je jako pravomocné rozhodnutí pro zápis do registru řidičů podkladem dostačujícím, zvláště byl-li ze strany žalobce podepsán.

O odvolání proti prvoinstančnímu rozhodnutí rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím tak, jak bylo uvedeno shora. V odůvodnění konstatoval, že pokutový blok není relevantním podkladem pro záznam bodů, tím může být toliko oznámení o uložení pokuty za přestupek. Jiná situace ovšem nastává v případě, že jsou účastníkem proti záznamu podány námitky – v takové situaci si musí správní orgán vyžádat pokutové bloky a posoudit, zda jsou způsobilé pro vyhotovení oznámení. Samotné pokutové bloky však nelze považovat za správní rozhodnutí, jen toliko za jistý výsledek proběhlého blokového řízení o přestupku, a proto pokud obsahují veškeré náležitosti stanovené v ust. § 85 odst. 4 zákona o přestupcích, je možné na jejich základě oznámení vydat. Žalovaný dále poukázal na to, že žalobce proti pokutovému bloku ze dne 4.4.2008 brojil až po několika letech, a to za situace, kdy původně svým podpisem se zaplacením pokuty souhlasil. Byl tedy seznámen se všemi údaji, které jsou v něm obsaženy, a nic mu tedy nebránilo, si je zkontrolovat a případné námitky uplatnit dříve. Co se týče předmětného bloku, v něm žalovaný neshledal žádných nedostatků, na jejichž základě by nebylo možné vydat oznámení o uložení pokuty, a proto odvolání žalobce zamítl.

Dříve, než se soud mohl zabývat námitkami žalobce uplatněnými v žalobě, bylo třeba vyřešit spornou otázku, zda má pokutový blok charakter správního rozhodnutí, či nikoliv.

Uvedenou problematikou se již judikatura soudů opakovaně zabývala a hodnotil ji též i Evropský soud pro lidská práva. Ten např. v případech Lauko proti Slovensku (1998) či Kadubec proti Slovensku (1998) dovodil, že ačkoliv zákon o přestupcích není formálně

považován za součást trestního práva, mají pokuty na jeho základě uložené charakter trestu s cílem odradit pachatele od dalšího páčání přestupků, a tudíž svou povahou odpovídají trestním obviněním. K tomu dále Nejvyšší správní soud doplnil (srov. např. rozsudek ze dne 24.8.2010, č.j. 5 As 39/2010-76, dostupný též na www.nssoud.cz), že: „*Principy, které jsou obsaženy v judikatuře Evropského soudu pro lidská práva [...] musí platit i v případě přestupku, přitom skutečnost, zda byl projednán v blokovém řízení, není rozhodná. Blokové řízení je rovněž řízení o přestupku, představuje tradiční speciální formu řízení v oblasti správního trestání. Umožňuje rychle vyřídit přestupky ve zkráceném řízení, a to méně formálním způsobem než tam, kde se postupuje podle obecných ustanovení zákona o přestupcích. Uložení pokuty v blokovém řízení má tedy povahu správního rozhodnutí.*“ Rovněž v rozsudku ze dne 4.9.2012, č.j. 7 As 94/2012-20 (dostupném též na www.nssoud.cz), Nejvyšší správní soud konstatoval, že: „*Blokové řízení je řízením zjednodušeným, ve kterém do značné míry splývá řízení s jeho výsledkem - uložením pokuty. Pokutový blok je svou povahou správním aktem, který závazně deklaruje, že určitá osoba se dopustila konkrétního, individuálně popsání, jednání, jež naplnilo znaky přestupku, a konstituje jeho povinnost zaplatit pokutu. Obsahové náležitosti pokutového bloku proto vyplývají zejména z povahy blokového řízení, jak je upravuje zákon o přestupcích, zejména v ust. § 84 a § 85.*“

Není tedy pochyb, že pokutový blok je správním rozhodnutím, přičemž se žalovaný mylí, pokud tvrdí opak. Z uvedeného závěru nicméně vyplývá i další podstatná okolnost, a to že jako takový musí pokutový blok splňovat určité náležitosti, jež jsou pro rozhodnutí typické. Jestliže některé z těchto náležitostí chybí, může to v hraničních případech vést až k vyslovení nicotnosti takového správního aktu (k tomu vizte níže). Se shora nastíněným závěrem o právní povaze pokutového bloku pak souvisí i zásadní námitka, kterou žalobce uplatnil již v řízení před správními orgány a znovu ji zopakoval v žalobě – tedy zda a do jaké míry je blok podkladem pro zápis bodů do registru řidičů a v jakém rozsahu je možné jej přezkoumávat v řízení o námitkách proti záznamu bodů.

Dle ust. § 123b odst. 1, odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu řidiči motorového vozidla, kterému byla příslušným orgánem uložena sankce za přestupek [...], který spáchal jednáním zařazeným do bodového hodnocení, se zaznamená v registru řidičů stanovený počet bodů. Záznam v registru řidičů provede příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne, kdy mu bylo doručeno oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení.

Dle ust. § 123c odst. 1, odst. 3 zákona o silničním provozu zaznamenává příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností řidičem dosažený počet bodů pouze do celkového počtu 12 bodů. Při provedení záznamu bodů, kterým řidič dosáhl celkového počtu 12 bodů, příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností neprodleně písemně nebo elektronickou cestou oznámí tuto skutečnost řidiči a vyzve jej k odevzdání řidičského průkazu a mezinárodního řidičského průkazu nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne doručení tohoto oznámení. Řidič pozbývá řidičské oprávnění uplynutím 5 pracovních dnů ode dne, v němž mu bylo toto oznámení doručeno.

Dle ust. § 123f odst. 1 až 3 zákona o silničním provozu platí, že nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Shledá-li obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky oprávněné, nejpozději

do 10 pracovních dnů ode dne, kdy mu byly námitky doručeny, provede opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů v registru řidičů a neprodleně písemně vyrozumí o provedené opravě záznamu řidiče. Shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.

Bodový systém zavedený zákonem o silničním provozu v ust. § 123a – § 123f zákona o silničním provozu obecně spočívá v tom, že řidičům motorových vozidel jsou za vybrané přestupky a trestné činy proti bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích zaznamenávány „trestné“ body do určité výše, jež jsou dle aktuální judikatury (srov. např. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 30.9.2015, č.j. 6 As 114/2014-55, dostupný též na www.nssoud.cz), považovány za trest ve smyslu čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod. Při dosažení nejvyššího stanoveného počtu 12 bodů pozbývá řidič odbornou způsobilost k řízení motorových vozidel a s tím i řidičské oprávnění. Zákon v příloze upravuje taxativní výčet protiprávních jednání a počtů bodů, které za tato jednání budou zaznamenány. Počet bodů za určité jednání je stanoven fixně, při záznamu bodů proto nelze uplatnit správní uvážení ohledně počtu bodů, které budou zaznamenány, a stejně tak nelze zaznamenat počet bodů za jednání, které není v příloze uvedeno (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21.3.2012, č.j. 5 As 118/2011-103, dostupný též na www.nssoud.cz).

Mezi bodovým řízením a řízeními o přestupcích, na základě kterých se body do registru řidičů zaznamenávají, je nicméně zásadní rozdíl. V řízení o jednotlivých přestupcích proti bezpečnosti silničního provozu je projednáváno, zda se stal skutek definovaný zákonem o přestupcích či jiným právním předpisem jako přestupek a zda byl řidič obviněn z jeho spáchání jeho pachatelem, případně další okolnosti související s naplněním skutkové podstaty přestupku. V řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů je však předmětem řízení toliko posouzení, zda byl záznam bodů v registru řidičů proveden v souladu se zákonem. Předmětu řízení pak odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění. Z těchto skutečností je třeba vycházet při podání opravných prostředků, jsou-li zákonem připuštěny. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6.8.2009, č.j. 9 As 96/2008-44 (dostupném též na www.nssoud.cz), v námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů lze z povahy věci uplatňovat námitky pouze v tom smyslu, že řidič žádný přestupek vůbec nespáchal, přesto mu byly v registru řidičů zaznamenány body, případně že ke spáchání přestupku z jeho strany sice došlo, nicméně byl mu zaznamenán nesprávný (vyšší) počet bodů. Na druhou stranu však již řidič nemůže rozporovat údaje o skutkovém stavu či právní kvalifikaci obsažené v jednotlivých blocích – k tomuto účelu námitkové řízení neslouží. Skutečnosti o počtu uložených bodů lze zjistit především z vlastních rozhodnutí o přestupcích, jež mají v případě žalobce podobu pokutových bloků, neboť jeho přestupky byly řešeny v blokovém řízení.

Na základě shora učiněných závěrů je rovněž možné posoudit charakter oznámení policie o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení dle ust. § 123b odst. 2 zákona o silničním provozu. Žalovaný se mýlí, pokud se domnívá, že se jedná o jediný relevantní podklad pro zápis bodů do registru řidičů. Oznámení totiž poskytuje správnímu orgánu toliko určitou informaci o věci, nelze však z něj bez dalšího vycházet v případech, jestliže se v řízení vyskytnou pochybnosti o údajích zde zaznamenaných (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-46, dostupný též na www.nssoud.cz).

Správní orgány si proto musí v rámci přezkumu provedení záznamu bodů v registru řidičů ve sporných případech vyžádat vždy pokutové bloky a z nich zjistit, zda oznámení plně odpovídá skutečnostem uvedeným v pokutovém bloku – pouhé oznámení o uložení pokuty je ale v daném kontextu nedostačující. Pro samotný akt, na jehož základě byl záznam proveden, platí presumpce správnosti a není na odvolací instanci, resp. soudu, aby se zabývaly jeho zákonností a správností. Pouze v případě, že by tento akt byl zákonem předepsaným způsobem zrušen, musel by správní orgán body z registru odstranit, což by se mělo podle ust. § 156 správního řádu stát usnesením vydaným *ex officio* (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21.3.2012, č.j. 5 As 118/2011-103, dostupný též na www.nssoud.cz).

Z rozhodnutí správního orgánu I. stupně i napadeného rozhodnutí vyplývá, že si správní orgány vyžádaly jednotlivé pokutové bloky za účelem zhodnocení, zda jsou způsobilé být podkladem pro zápis do registru řidičů. Zatímco však prvoinstanční orgán bloky k námitkám žalobce po jejich obsahové stránce posoudil, žalovaný – jak již bylo uvedeno – zcela nesprávně vycházel toliko z jednotlivých oznámení o uložení pokuty v přestupkovém řízení a samotné bloky prakticky nehodnotil, avšak k tomu je nutno uvést, že správní řízení (prvoinstanční i odvolací) tvoří jeden celek, a proto pokud došlo ke správnému zhodnocení alespoň prvoinstančním orgánem, nezpůsobuje tento postup žalovaného nezákonnost napadeného rozhodnutí.

Úkolem soudu bylo posoudit, zda pokutový blok ze dne 4.4.2008, č. „X“ série „X“, obsahoval veškeré zákonné náležitosti, aby mohl vyvolávat účinky ve vztahu k záznamu bodů, či nikoliv.

Žalobce zejména poukazoval na obtížnou čitelnost záznamu týkajícího se popisu místa skutku, potažmo chybějícího údaje o datu a čase přestupku. Jak však vyplynulo ze skutkových zjištění provedených soudem, tyto relevantní skutečnosti blok obsahuje, přičemž o jejich obsahu nevznikají pochybnosti – místo skutku je bez větších obtíží jednoznačně identifikovatelné jako „*ul. Průmyslová, Praha*“ (pozn. soudu, údaj o ulici obsahuje pokutový blok hned dvakrát, to ale není možné hodnotit jako pochybení) a datum a čas je pak vymezen jako „*4.4.2008, 14:54*“. Stejně tak pokud žalobce namítal nedostatečný popis přestupkového jednání označeného jako „*R 50/75*“, nelze mu přisvědčit, neboť je zřejmé, že „*R*“ znamená rychlost, „*50*“ je označení nejvyšší dovolené rychlosti a „*75*“ značí naměřenou rychlost (obdobně i rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 29.6.2016, sp.zn. 52 A 11/2016, www.nssoud.cz). V tomto smyslu totiž Nejvyšší správní soud v již citovaném rozsudku ze dne 4.9.2012, č.j. 7 As 94/2012-20 (dostupném též na www.nssoud.cz), uvedl, že: „*S rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifík blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Proto postačuje uvedení přestupkového jednání zkratkami „jízda bez použití BP“ nebo „pásy“, jsou-li tyto zkratky doplněny odkazem na ustanovení zákona o přestupcích, ve kterém je přestupek specifikován, a na ustanovení zákona o silničním provozu, které přestupce porušil. [...] V určitých případech se lze spokojit i s pouhým uvedením odkazem*

na stanovení zákona o silničním provozu, který stanoví porušenou povinnost [...], [pokud se] jedná o odkaz na dostatečně konkrétní ustanovení zákonů ve spojení s dalšími údaji, které ve svém souhrnu skutek stěžovatele dostatečně konkrétně popisují.“ Ani „zkratkovitý“ zápis skutkových zjištění proto není schopen zpochybnit způsobilost pokutového bloku pro zápis bodů do evidence řidičů. Soud ještě poznamenává, že se nejedná o zkratku nahodilou, ale policejními orgány běžně užívanou.

Obdobný závěr je soud nucen zaujmout i ohledně námitky chybějícího uvedení hmotněprávního ustanovení zákona o silničním provozu, jež mělo být žalobcem porušeno, a absence právní kvalifikace přestupku dle zákona o přestupcích.

Dle ust. § 85 odst. 4 věty druhé zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích (dále jen „přestupkový zákon“), se na pokutových blocích vyznačí, komu, kdy a za jaký přestupek byla uložena pokuta v blokovém řízení.

Dle ust. § 123a zákona o silničním provozu je přehled jednání spočívajícího v porušení vybraných povinností stanovených předpisy o provozu na pozemních komunikacích a počet bodů za tato jednání stanoven v příloze k tomuto zákonu.

Jak již bylo konstatováno, ačkoliv záznam bodů provádějí příslušné správní orgány na základě oznámení o uložení blokové pokuty, v případě uplatněných námitek vyvolávajících pochybnosti o skutečnostech uvedených v oznámení o uložení pokuty, je třeba vyžádat si primární podklad, kterým je pokutový blok. Z něj je pak třeba ověřit, zda oznámení plně odpovídá skutečnostem v něm uvedeným, oznámením však není možné chybějící či nesprávné skutečnosti doplňovat.

V právě přezkoumávané věci obsahoval pokutový blok ze dne 4.4.2008, č. „X“ série „X“, popis skutkového jednání, jehož se měl žalobce dopustit, avšak zcela v něm absentovaly odkazy na příslušná paragrafová znění zákona o silničním provozu a přestupkového zákona odpovídající právní kvalifikaci jednání žalobce. Je nepochybně pravdou, že pokutové bloky musí splňovat požadavky stanovené v ust. § 85 odst. 4 věty druhé přestupkového zákona, na stranu druhou však ne každý z těchto údajů je nezbytný pro posouzení způsobilosti k záznamu bodů. Správní orgány totiž při zápise vycházejí z přílohy k zákonu o silničním provozu označené jako: *„Přehled jednání spočívajících v porušení vybraných povinností stanovených předpisy o provozu na pozemních komunikacích a počet bodů za tato jednání“*, obsahující popis jednotlivých skutků a zapisovaný počet bodů.

Ve vztahu k přezkoumávané věci je jednání, jehož se žalobce dopustil, vymezeno v uvedené příloze zákona o silničním provozu takto: *„překročení nejvyšší dovolené rychlosti stanovené zákonem nebo dopravní značkou o 20 km/hod. a více v obci nebo o 30 km/hod. a více mimo obec – 3 body“*. Z uvedeného je proto nepochybné, že aby byl správní orgán I. stupně schopen provést záznam bodů do registru řidičů, musí mu být z pokutového bloku zřejmé, o kolik kilometrů v hodině překročilo vozidlo nejvyšší dovolenou rychlost, a zda k dotčenému jednání došlo v obci či mimo obec. Tyto údaje pokutový blok ze dne 4.4.2008, č. „X“, série „X“, nepochybně obsahoval, když z něj vyplývá, že v místě, kde je v obci – konkrétně v ul. Průmyslově v Praze – stanovena nejvyšší dovolená rychlost na 50 km/hod., jel žalobce rychlostí 75 km/hod, tedy o více jak 20 km/hod. nad stanoveným limitem, čímž se dopustil jednání, za něž jsou stanoveny 3 body. Za tohoto skutkového stavu bylo pak pro provedení záznamu bodů možné informace obsažené v pokutovém bloku považovat

za zcela dostačující, neboť vymezení hmotněprávního ustanovení zákona o silničním provozu, jež mělo být porušeno, a právní kvalifikace přestupku dle přestupkového zákona nejsou pro zápis bodů do evidenční karty řidiče nutné. Jejich absenci by proto žalobce mohl případně uplatnit maximálně v rámci řízení o přestupku, nikoliv však až nyní v řízení o námitkách proti záznamu bodů, kde – jak již bylo soudem opakovaně konstatováno – se toliko zkoumá způsobilost rozhodnutí pro tento zápis.

S ohledem na uvedené soud v daném případě neshledal údaje uvedené na pokutovém bloku ze dne 4.4.2008, neurčitými, a proto uvedenou námitku vyhodnotil jako nedůvodnou.

V této souvislosti soud poznamenává, že podpisem pokutového bloku a zaplacením pokuty za přestupek vyjádřil žalobce souhlas s údaji uvedenými v pokutovém bloku. Pokud si žalobce údaje nezkontroloval a neuplatnil námitky proti zápisu na místě, jde to pouze k jeho tíži. Tento názor koresponduje rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16 (dostupném též na www.nssoud.cz), kde je uvedeno, že: „*Udělením souhlasu s projednáním skutků v blokovém řízení, jehož udělení žalobce nezpochybňuje, v souladu se zásadou vigilantibus iura žalobce převzal odpovědnost za skutečnost, že údaje uvedené na příslušných pokutových blocích souhlasí se zjištěným skutkovým stavem, že tento skutkový stav byl zjištěn úplně a zejména že zjištěnému skutkovému stavu odpovídá právní kvalifikace přestupkového jednání, za které byla žalobci udělena pokuta v blokovém řízení a uvedena na pokutových blocích. Svůj souhlas žalobce stvrdil podpisem. Udělením souhlasu jako podmínky sine qua non k nabytí právní moci pokutového bloku tak žalobce rovněž vědomě vstoupil do režimu omezeného přezkumu pravomocného pokutového bloku jako rozhodnutí vydaného ve specifickém zkráceném řízení a následně nadaného presumpcí správnosti. Pokud měl žalobce jakékoli pochybnosti během projednání obou přestupků na místě, neměl projevit souhlas s blokovým řízením a údaji zaznamenanými v pokutovém bloku a měl využít svého práva na zahájení běžného řízení o přestupcích. Jestliže nyní žalobce nesouhlasí se skutkovými závěry a právním posouzením obsaženým v pokutových blocích [...], nelze tyto skutečnosti úspěšně uplatňovat v řízení o námitkách s provedeným záznamem bodů v registru řidičů.*“ V přezkoumávaném případě žalobce rozporoval skutečnost, že dle něj pokutový blok nesplňoval požadavky stanovené pro obsah správního rozhodnutí způsobilého k záznamu bodů. Touto skutečností se správní orgány zabývaly a dospěly ke správnému závěru, že pokutový blok je dostatečným pokladem pro zápis bodů do evidenční karty řidiče.

Soud závěrem konstatuje, že neshledal pokutový blok ze dne 4.4.2008, č. „X“ série „X“, nezpůsobilým pro záznam bodů do registru řidičů, a proto žalobu ve výroku ad I. rozsudku podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Současně v souladu s ust. § 60 odst. 1 věty první s.ř.s. ve výroku ad II. rozsudku nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 15. února 2017

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová